

Hansemann plátuútgevvari í 30 ár

Fjølbroyttur tónleikur og vánalig upptøkutól

Eitt gamalt klaver, ein lítill bandspælari og ein knappholsmikrofon, vóru upptøkutólini

Tónleikaútgáva nr. 100 frá Hansemann kemur til várs, um alt gongur eftir ætlan.

Hetta er samstundis hansara avgjört størsta og dýrasta útgáva. Sjúrdákvæðini: Regin Smið, Brynhildartáttur og Høgnaáttur. Ikki er talan um eina einstaka plátu, men ikki færri enn einar 10.

Nakrar upptøkur eru gjørdar, og vónar Hansemann, at plátusavnið kann liggja í handlinum, áðrenn 15. april komandi ár, ti hesar plátur skulu eisini vera við í stóru Føroya framsýningini í Keyppannahavn, sum byrjar 22. april.

Pláturarnar verða seldar í serligum húsa har frageiðing um kvæðini er við, — prentað á føroyskum, enskum og týskum.

Kostnaðurin verður neyvnan niðan fyri 1000 krónur, men upplagið verður avmarkað — einar 300 — og roknað hann við, at tað verður selt.

Plátur og bond til jóla

Ikki er óvanligt, at nýliga útkomnar plátur og bond liggja millum jólagávurnar, og spyrja vit til Hansemann, um nakad kemur frá honum til jóla.

— Bandið við Georg og Tommy kom fyrri trimum vikum síðani, og um mánaðarskið kemur eitt band frá Evu og Hans Andreiási úr Leirvík.

Eisini hevur Martin Joensen, úr Vestmønnum spælt inn band, sum kemur um somu tíð, sigur Hansemann.

Undirmeta stríðið

Spurdur um talið av føroyskum tónleikaútgávum veksur ár undan ári, sigur

Hansemann, at tað er ilt at siga. Hetta av teirri orsök, at hesi seinastu árin eru tónleikabólkar og einstaklingar í størri mun enn fyrr farnir undir sjálvur, at geva út. Ofta visir tað seg, at tað bert verður til ta eina útgávuna, ti tey hava undirmetta tað stríð tað er at geva út plátur og bond.

— Eg ivist í, um tað er biligari fyrri tey, um tey rokna sær lön fyrri stríðið. Tá eg havi staðið fyrri útgávuni gera vit avtalu frammanundan, og hon er avgjørt til fyrirums fyrri tann, ið tónleikin eigur, sigur Hansemann.

Ikki alt selur

— Tað er so sanniliga heldur ikki alt, sum selur, og ikki hava allar minar útgávur givið avlop. Eg las herfyri í einum blað, at likamikið var, hvat tað var, sum kom út — bert tað var feroskt, — so var tað keypt. Hetta er ein tann størsta lygnin sum kann sigast, sigur Hansemann. Eisini skulu vit minnast til, at tað er útgevarin, sum fær peningaliga missin, um ikki selt verður nóg mikið.

»Eg reid mæ avstað...«

— Hvast selur?

— Lat meg siga tað soleiðis. Ein dagin kemur ungur maður inn í handilin við einum bandi og spyr, um eg havi hug at geva tað út. Hesin ungi maðurin var Ólavur Høj-

gaard, og bandið var tað fyrri hjá Vestmønnum. Eg hoyri EITT lag á bandinum, — »Eg reid mæ avstað...« Tað helt eg vera nógmikið, og vit gjørdur avtalu um útgávuna. Eg ikki bara roknaði við, men eg vist, at hetta fór at selja. Og tað gjørdi tað eisini. 6000 eintøk seldu vit, og hetta er nærum eintømi í Føroyum.

So hesin tónleikurin selur, leggur Hansemann brosdandi aftrat.

Bandið sum ungdómsfelagsskapurin fer at geva út, verður eisini góð söluværa, heldur Hansemann.

Kvæðini um summarið

Hansemann hevur eisini givið út kvæðaplátur. Hesar verða nógv mest seldar um summarið — til ferðafólkini.

Tað skal tó ikki skiljast soleiðis, at føroyingar ikki keypa kvæðaplátur. Bert ikki í so stórum tali. Men ein kvæðaplátur — mótvegis lættisoppnum — verður seld ár um ár.

Kundu selt fleiri andaligar plátur

Seinastu árin eru komnar nógv andaligar plátur.

— Hvussu nógv verður selt, veit eg ikki, ti tey standa sjálvi fyrri bæði útgávu og sølu.

— Eg skilji væl, at tey sjálvi geva út, men eg rokni við, at meira hevði verið selt, um t.d. eisini vit kundu havt hesar plátur

og bond í handlinum. Fyri mitt viðkomandi kann eg eisini siga, at tá ein hevur lagt nógv størsta dentin á at selja føroyskar útgávur, vildi eg eisini fegin selt hesar, sigur Hansemann.

Byrjaði í einum skúri á Abbatróð

Hansemann, ella H. C. W. Tørgaard, sum hann veruliga eitur, hevur verið í »branchuni« í mong ár.

Hann byrjaði radioverkstað í 1949 í einum lítlum skúri á abbatróð. Men eyguni fóru at bila, so hann var, sum tíðin leið, noyddur at gevast við radioumvælingum.

Hann leigaði høli — har gallari Vágsbotn nú er — til plátusølu og í 1957 gav hann fyrstu plátuna út. Tað var »Eitt sunnukvöld í plantasjuni« og »Hvønn ein mánadag«. Birni Dam skrivaði orð og lög. Tað vóru ikki tey somu upptøkutólini sum vit kenna í dag, sum vóru nýtt til hesa upptøkuna. Eitt gamalt klaver stóð uppi í Losjuni, ein Tandberg bandspælari og eina knappholsmikrofon. Tað var alt.

Men plátan bleiv seld. Eitt, sum hjálpti væl til var, at tá var útvarpið júst byrjað, og plátan var ofta at hoyra har.

Onnur plátuútgávan var »Sóljugentan« og »Sjómaður kvæður«.

Kompanið hjá Niels

So fái eg samband við kompanið hjá Niels í Stórustovu, sigur, Hansemann, og greiðir frá:

— Eg kendi teir frá losjuni. Har vóru Hannis, Regin, Dia, Jákup Luth og Niels sjálvur. Har bleiv sungið og spælt, og flestu upptøkurnar vórðu gjørdar heima í stovuni hjá Oliviu og Niels úti í Perskonugetu.

Tey á Kamarinum var eg eisini nógv saman við. Fleiri av upptøkum við teimum vórðu gjørdar heima hjá teimum í Grim Kambandsgetu, — onkur í Gamla Danmark, har eg hevði verkstað.

Vit lurtaðu sjálvandi eisini nógv eftir útlendskum musikki, og vóru varug við, at tað var ógvuliga moderna at sami persónur sang tvístemt. Vit loyvdur okkum at royna, hóast vit vistu, at okkara upptøkutól vóru alt annað enn góð. Fyrsta plátan av hesum slag var »tá kveldið kemur«, sum Nicolina sang.

Sølan gekk væl

Tað, at sølan av hesum plátum gekk væl, gjørdi, at eg fekk hug at halda fram at geva út plátur. Skal eg nevna onkra plátu aftrat frá hesi tíðini, verður tað »Skýming« sum Petur Háberg hevði yrt og »Havið, havið« sum Jákup Lindenskov umsetti. Hannis og Florence sungu, og »Amerikabævið« har Dia sang og

Niels og Regin spældu munnhøru afturvíð.

Toftakórið við Hans. J. Højgaard

Hansemann hevur verið ógvuliga fjøltáttur við sínum útgávum. Triggjar plátur hevur hann givið út við Hans J. Højgaard og Toftakórinum.

Ein jólaplata, ein við føðilandsangum og ein í samband við 70 ára føðingardag tónleikaskaldsins.

Tað serliga áhugaverda við hesi seinast nevndu er, at á aðrarði síðuni hoyra vit toftabørn við eini upptøku í fimtiárunum. Hin síðan er nýggj upptøka við somu fólkum, sum nú eru vaksin.

Funningsbørn í køkinum hjá Mariu Eide

Miðskeiðis í sekstíárunum fekk eg hugskotið at royna útgávu av føroyskum dansi. Fyrsta kvæðaplátan var við funningsbørnum. Upptøkan varð gjørd í køkinum hjá Mariu Eide norðuri í Funningi. Onnur plátan við sumbingum. Hesa tók Regin Thomsen, sum tá arbeiddi í útvarpinum, upp fyrri meg.

Seinri eru komnar fleiri kvæðaplátur m.a. við nólsoyingum og dansifelagnum í Havn og aftur við Sumbingum.

Eg havi onkuntið sæð, at hesar kvæðaplátur verða nýttar at dansa og

Hansemann, virkin tónleikaútggevvari í nærum 30 ár. Hann hevur givið út nógv kvæðaplátur, men harmast um, at plátan til tíðir verður nýtt sum »skipari« í føroyskum dansi